

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2021. gada 4. februārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Lauksaimniecība – Tirgu kopīgā organizācija – Regula (EK) Nr. 1234/2007 – Piena kvotas – Pārpalikuma nodeva – Piens, kas tiek izmantots tādu sieru ražošanai, kuri marķēti ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu (ACVN) un kurus paredzēts eksportēt uz trešām valstīm – Izslēgšana – LESD 32. panta a) punkts, 39. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts, 40. panta 2. punkts un 41. panta b) punkts – Samērīguma un nediskriminācijas principi – Spēkā esamība

Lietā C-640/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacio Reģionālā administratīvā tiesa, Itālija) iesniedza ar 2019. gada 21. maija lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 28. augustā, tiesvedībā

Azienda Agricola Ambrosi Nicola Giuseppe,

Azienda Agricola Castagna Giovanni,

Azienda Agricola Castellani Enio Nereo e Giuliano Ss,

Azienda Agricola De Fanti Maria Teresa,

Azienda Agricola Giacomazzi Vilmare,

Azienda Agricola Iseo di Lunardi Giampaolo e Silvano Ss,

Azienda Agricola Mastrolat di Mastrotto Franco e Luca Ss,

Azienda Agricola Righetti Michele e Damiano,

Azienda Agricola Scandola Stefano e Gianni,

Azienda Agricola Tadiello Roberto,

Azienda Agricola Turazza Mario,

Azienda Agricola Zuin Tiziano,

2 B Società Agricola Srl,

Azienda Agricola Fracasso Claudio,

* Tiesvedības valoda – itāļu.

Azienda Agricola Pozzan Mirko

pret

Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA),

Ministero delle Politiche agricole e forestali,

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents), tiesneši K. Toadere [*C. Toader*] un M. Safjans [*M. Saffjan*],

ģenerālvokāts: Ž. Rišārs Delatūrs [*J. Richard de la Tour*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

nemot vērā rakstveida procesu,

nemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Azienda Agricola Ambrosi Nicola Giuseppe, Azienda Agricola Castagna Giovanni, Azienda Agricola Castellani Enio, Nereo e Giuliano Ss, Azienda Agricola De Fanti Maria Teresa, Azienda Agricola Giacomazzi Vilmare, Azienda Agricola Iseo di Lunardi Giampaolo e Silvano Ss, Azienda Agricola Mastrolat di Mastrotto Franco e Luca Ss, Azienda Agricola Righetti Michele e Damiano, Azienda Agricola Scandola Stefano e Gianni, Azienda Agricola Tadiello Roberto, Azienda Agricola Turazza Mario, Azienda Agricola Zuin Tiziano, 2 B Società Agricola Srl vārdā – F. Manzo un P. Romano, avvocati,*
- *Azienda Agricola Pozzan Mirko vārdā – E. Ermondi un M. Aldegheri, avvocatess,*
- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri, pārstāve, kurai palīdz P. Gentili, avvocato dello Stato,*
- Eiropas Komisijas vārdā – *D. Bianchi un F. Moro, pārstāvji,*

nemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes Regulas (EEK) Nr. 856/84 (1984. gada 31. marts), ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 804/68 par piena un piena tirgus kopīgo organizāciju (OV 1984, L 90, 10. lpp.), 1. un 3. panta, Padomes Regulas (EEK) Nr. 3950/92 (1992. gada 28. decembris), ar ko ievieš papildmaksājumus piena un piena produktu nozarē (OV 1992, L 405, 1. lpp.), 1. panta un 2. panta 1. punkta, Padomes Regulas (EK) Nr. 1788/2003 (2003. gada 29. septembris), ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē (OV 2003, L 270, 123. lpp.), 1. panta 1. punkta un 5. panta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem ([Vienotas] TKO regula) (OV 2007, L 299, 1. lpp.), 55., 64. un 65. panta, kā arī to pielikumu, interpretāciju un spēkā esamību.

- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Azienda Agricola Ambrosi Nicola Giuseppe* un vairākiem citiem Itālijas piena ražotājiem (turpmāk tekstā kopā – “attiecīgie ražotāji”), no vienas puses, un *Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)* (Atbalsta piešķiršanas aģentūra lauksaimniecības nozarē, Itālija) un *Ministero delle Politiche agricole e forestali* (Lauksaimniecības un mežkopības ministrija, Itālija) (turpmāk tekstā – “ministrija”), no otras puses, par valsts ražošanas kompensācijas un aprēķināšanas procedūrām, lai noteiktu papildu nodevu attiecībā uz piena produktu realizēšanas 2008./2009. gada periodu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 No Regulas Nr. 856/84 pirmā un ceturtā apsvēruma izriet, ka, ņemot vērā piedāvājuma un pieprasījuma nelīdzsvarotību piena nozarē, Savienības likumdevējs ar šo regulu ir ieviesis papildu nodevas režīmu šajā nozarē, saskaņā ar kuru nodeva bija jāmaksā par piena un/vai piena ekvivalenta daudzumiem, kas pārsniedz nosakāmo references daudzumu.
- 4 1984. gada 31. martā tika pieņemta Regula (EEK) Nr. 857/84, ar ko paredz vispārīgus noteikumus Regulas (EEK) Nr. 804/68 5.c pantā minētās nodevas piemērošanai piena un piena produktu nozarē (OV 1984, L 90, 13. lpp.).
- 5 Papildu nodevas režīms tika vairākkārt pagarināts, tostarp ar Regulu Nr. 3950/92, kurā tika veikti vairāki grozījumi.
- 6 Vienkāršošanas un precizēšanas nolūkā šī pēdējā minētā regula tika atcelta un aizstāta ar Regulu Nr. 1788/2003, kura savukārt no 2008. gada 1. aprīļa ir atcelta un aizstāta ar Regulu Nr. 1234/2007.
- 7 Regula Nr. 1234/2007, kurā arī ir izdarīti vairāki grozījumi, tika atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV 2013, L 347, 671. lpp.). Tomēr saskaņā ar Regulas Nr. 1308/2013 230. panta 1. punkta a) apakšpunktu attiecībā uz piena ražošanas ierobežojumu sistēmu Regulas Nr. 1234/2007 II daļas I sadaļas III nodaļu, 55. un 85. pantu, kā arī IX un X pielikumu turpina piemērot līdz 2015. gada 31. martam.
- 8 Pamatlieta attiecas uz realizācijas periodu no 2008. gada 1. aprīļa līdz 2009. gada 31. martam, kuru *ratione temporis* reglamentē Regula Nr. 1234/2007, kas grozīta ar Padomes Regulu (EK) Nr. 248/2008 (2008. gada 17. marts) (OV 2008, L 76, 6. lpp.) (turpmāk tekstā – “Vienotas TKO regula”), ar kuru, lai veicinātu lielāku piena daudzumu ražošanu Eiropas Savienībā un lai apmierinātu tirgus pieprasījumu pēc piena produktiem, no 2008. gada 1. aprīļa par 2 % tika paaugstinātas visu dalībvalstu kvotas, kuras minētas Regulas Nr. 1234/2007 IX pielikumā.

Vienotas TKO regula

- 9 Vienotas TKO regulas 36., 37., 51. un 105. apsvērumā bija noteikts:
- “(36) Joprojām ir spēkā piena kvotu sistēmas galvenais mērķis, proti, samazināt piedāvājuma un pieprasījuma nelīdzsvarotību attiecīgā tirgū un šā iemesla dēļ radušos struktūrpārpalikumus, tādējādi panākot lielāku tirgus līdzsvaru. Tādēļ būtu jāturpina piemērot nodevu piena daudzumam, kas savākts vai pārdots tiešajam patēriņam un pārsniedz noteiktu garantijas robežlielumu. Saskaņā ar šīs regulas mērķi zināmā mērā ir vajadzība jo īpaši saskaņot terminoloģiju cukura shēmā [režīmā] un piena kvotu shēmā [režīmā], vienlaikus pilnībā

saglabājot to normatīvo statusu. [...] Tādēļ termini “valsts references daudzums” un “individuālais references daudzums” Regulā (EK) Nr. 1788/2003 būtu jāaizstāj ar terminiem “valsts kvota” un “individuālā kvota”, saglabājot tiesisko jēdzienu, ko tie definē.

- (37) Pēc būtības piena kvotu shēma [režīms] šajā regulā būtu jāveido saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1788/2003. [...]

[...]

- (51) Ir izveidoti vairāki juridiski instrumenti piena un piena produktu un tauku produktu tirdzniecības un nosaukumu reglamentēšanai. To mērķis ir, no vienas puses, uzlabot piena un piena produktu pozīciju tirgū un, no otras puses, nodrošināt godīgu konkurenci starp piena izcelsmes un citas izcelsmes zīdāmajiem taukiem, kā rezultātā ieguvēji būtu gan ražotāji, gan patērētāji. To noteikumu mērķis, kuri ietverti [Padomes Regulā (EEK) Nr. 1898/87 (1987. gada 2. jūlijs) par to nosaukumu aizsardzību, kurus izmanto piena un piena produktu tirdzniecībā (OV 1987, L 182, 36. lpp.)], ir aizsargāt patērētāju un izveidot konkurences apstākļus starp piena produktiem un konkurējošiem produktiem, lai izvairītos no izkropļojumiem produktu nosaukumu, marķējuma un reklāmas jomā. [...] Atbilstīgi šīs regulas mērķiem šie noteikumi būtu jāsaglabā.

[...]

- (105) [...] Turklāt šajā regulā iekļauti šādu regulu noteikumi:

– [...]

– [Regula Nr. 1898/87]

– [...].”

- 10 Atbilstoši šīs regulas 55. pantam:

“1. Kvotu sistēmu piemēro šādiem produktiem:

- a) pienam un citiem 65. panta a) un b) punktā minētajiem piena produktiem;

[...]

2. Ja ražotājs pārsniedz attiecīgo kvotu [...] par šo daudzumu maksā papildu nodevu, ievērojot II un III iedaļā paredzētos nosacījumus.

[...]”

- 11 Minētās regulas 65. pantā, kurā būtībā tika pārņemtas Regulas Nr. 1788/2003 5. pantā paredzētās definīcijas, bija paredzēts:

“Šajā iedaļā:

- a) “piens” ir produkts, kas iegūts, slaucot vienu vai vairākas govis;

- b) “cits piena produkts” ir jebkurš piena produkts, kas nav piens, jo īpaši vājpiens, krējums, sviests, jogurts un siers; vajadzības gadījumā tos var izteikt “piena ekvivalentos”, piemērojot Komisijas noteiktus koeficientus;

- c) “ražotājs” ir lauksaimnieks, kam pieder lauku saimniecība dalībvalsts ģeogrāfiskajā teritorijā un kas ražo un pārdod pienu vai gatavojas to darīt tuvākajā nākotnē;
- d) “saimniecība” ir saimniecība, kā noteikts [Padomes] Regulas (EK) Nr. 1782/2003 [(2003. gada 29. septembris), ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (OV 2003, L 270, 1. lpp.)], 2. pantā;
- e) “pircējs” ir uzņēmumi vai grupas, kas iepērk pienu no ražotājiem:
- lai to savāktu, iepakotu, uzglabātu, atdzesētu vai pārstrādātu, tostarp uz līguma pamata,
 - lai to pārdotu vienam vai vairākiem uzņēmumiem, kas apstrādā vai pārstrādā pienu vai piena produktus.
- [..]
- f) “piegāde” ir ražotāja veikta piena piegāde pircējam, neiekļaujot citus piena produktus, neatkarīgi no tā, vai transportēšanu veic ražotājs, pircējs, minēto produktu pārstrādes vai apstrādes uzņēmums vai trešā persona;
- g) “tiešā tirdzniecība” ir piena pārdošana vai nodošana tieši patērētājam, kā arī citu piena produktu pārdošana vai nodošana, ja to veic ražotājs. [..]

[..]”

- 12 Šīs regulas 66. panta 1.–3. punktā bija noteikts:

“1. Piena un citu piena produktu, ko tirgo [septiņus secīgus divpadsmit mēnešu periodus], kas sākas 2008. gada 1. aprīlī (turpmāk – “divpadsmit mēnešu [periodi]”), ražošanai paredzētās valsts kvotas ir noteiktas IX pielikuma 1. punktā.

2. Šā panta 1. punktā minētās kvotas sadala starp ražotājiem saskaņā ar 67. pantu, nošķirot piegādes un tiešo tirdzniecību. Jebkuru valsts kvotas pārsniegšanu nosaka katra dalībvalsts saskaņā ar šo iedaļu un nošķirot piegādes un tiešo tirdzniecību.

3. IX pielikuma 1. punktā minētās valsts kvotas nosaka, neskarot iespējamu pārskatīšanu, ņemot vērā vispārējo tirgus situāciju un īpašus apstākļus konkrētās dalībvalstīs.”

- 13 Vienotas TKO regulas 67. panta 1. punktā bija noteikts:

“Ražotāju individuālās kvotas 2008. gada 1. aprīlī ir vienādas ar individuālo salīdzināmo daudzumu vai daudzumiem 2008. gada 31. martā, neskarot kvotu nodošanu, pārdošanu un pārveidošanu, kas stājas spēkā 2008. gada 1. aprīlī.”

- 14 Atbilstoši šīs regulas 68. pantam:

“Dalībvalstis pieņem noteikumus, kas ļauj piešķirt ražotājiem visu kvotu vai tās daļu no 71. pantā minētajām valsts rezervēm, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, ko iesniedz Komisijai.”

- 15 Minētās regulas 71. panta 1. punktā bija paredzēts:

“Katra dalībvalsts nosaka valsts rezervi kā daļu no IX pielikumā noteiktajām valsts kvotām, jo īpaši 68. pantā minētā īpašā atbalsta piešķiršanai. [..]”

16 Šīs pašas regulas 75. panta, kas attiecas uz īpašiem kvotu nodošanas pasākumiem, 2. punktā bija paredzēts, ka tā 1. punktā minētos pasākumus var īstenot valsts līmenī, atbilstošā teritoriālā līmenī vai noteiktos savākšanas apgabalos.

17 Vienotas TKO regulas 78. panta 1. punkta pirmajā daļā bija paredzēts:

“Papildu nodevu uzliek pienam un citiem piena produktiem, kas pārdoti, pārsniedzot saskaņā ar II apakšsadaļu noteikto valsts kvotu.”

18 Šīs regulas 114. panta 1. punktā bija noteikts:

“Pārtikas produktus var pārdot kā pienu un piena produktus tikai tad, ja tie atbilst XII pielikumā noteiktajām definīcijām un nosaukumiem.”

19 Saskaņā ar minētās regulas 201. pantu:

“1. Ievērojot 3. punktu, atceļ šādas regulas:

[..]

b) no 2008. gada 1. aprīļa – Regulas [..] Nr. 1788/2003 [..];

c) no 2008. gada 1. jūlija – Regulas [..] Nr. 1898/87 [..];

[..]

3. Šā panta 1. punktā minēto regulu atcelšana neskar to, ka:

a) saglabājas spēkā Kopienas akti, kas pieņemti, pamatojoties uz minētajām regulām; un

b) joprojām ir spēkā grozījumi, kas ar minētajām regulām izdarīti citos Kopienas tiesību aktos, kuri nav atcelti ar šo regulu.”

20 Saskaņā ar šīs pašas regulas 204. panta 2. punkta g) apakšpunktu tā ir piemērojama attiecībā uz II daļas I sadaļas III nodaļā noteiktajiem piena ražošanas ierobežojumiem – no 2008. gada 1. aprīļa.

21 Vienotas TKO regulas IX pielikuma 1. punktā, kurā bija norādītas katrai dalībvalstij piešķirtās piena kvotas, šajā ziņā Itālijas Republikai tika piešķirtas 10 740 661,200 tonnas.

22 Šīs regulas XII pielikumā “Definīcijas un apzīmējumi saistībā ar pienu un piena produktiem, kā minēts 114. panta 1. punktā” bija noteikts:

“[..]

II. Termina “piens” lietojums

1. Termins “piens” apzīmē vienīgi parastu piena dziedzeru sekrēciju, ko iegūst vienā vai vairākās slaušanas reizēs, neko nepievienojot un neekstrahējot.

Tomēr terminu “piens” var lietot:

a) attiecinot to uz pienu, kas apstrādāts, nemainot tā sastāvu, vai pienu, kura tauku saturs ir standartizēts saskaņā ar 114. panta 2. punktu saistībā ar XIII pielikumu;

- b) saistībā ar vārdu vai vārdiem, lai apzīmētu šāda piena veidu, kategoriju, izcelsmi un/vai paredzēto lietojumu vai lai aprakstītu fizisko apstrādi vai sastāva pārveidošanu, kādai tas ir bijis pakļauts, ar noteikumu, ka pārveidošana ir ierobežota ar dabisko piena sastāvdaļu pievienošanu un/vai izņemšanu.
2. Šajā pielikumā “piena produkti” ir produkti, kas iegūti vienīgi no piena, ar nosacījumu, ka drīkst pievienot to ražošanai nepieciešamās vielas, ja šīs vielas neizmanto, lai pilnībā vai daļēji aizvietotu kādu no piena sastāvdaļām.

Vienīgi piena produktiem izmanto:

- a) šādus apzīmējumus:

[..]

viii) siers

[..]

- b) apzīmējumus jeb nosaukumus, kā tie definēti 5. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/13/EK (2000. gada 20. marts) par dalibvalstu likumu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķējumu, noformējumu un reklāmu [(OV 2000, L 109, 29. lpp.)] un ko faktiski lieto piena produktiem.
3. Terminu “piens” un piena produktu apzīmējumus var lietot arī kopā ar vārdu vai vārdiem, lai apzīmētu saliktus produktus, kuru neviena daļa neieņem vai neparedz ieņemt kādas piena sastāvdaļas vietu un kuru būtiska daļa daudzuma vai produkta īpašību ziņā ir piens vai piena produkts.
4. Piena un piena produktu izcelsme, kas jānosaka Komisijai, ir jānorāda, ja tas nav liellopu piens.”

Regula (EK) Nr. 510/2006

- 23 Padomes Regulas (EK) Nr. 510/2006 (2006. gada 20. marts) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV 2006, L 93, 12. lpp.) 2. apsvērumā bija noteikts:

“Būtu jāsekmē lauksaimniecības ražojumu dažādošana, lai tirgos sasniegtu labāku līdzsvaru starp pieprasījumu un piedāvājumu. Tādu produktu popularizēšana, kuriem ir specifiskas īpatnības, varētu ievērojami sekmēt lauku ekonomiku, jo īpaši nelabvēlīgos vai attālos apgabalos, uzlabojot lauksaimnieku ienākumus un saglabājot iedzīvotājus šajos apgabalos.”

- 24 Šīs regulas 13. panta 1. punktā – kura formulējums ir identisks Padomes Regulas (EEK) Nr. 2081/92 (1992. gada 14. jūlijs) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV 1992, L 208, 1. lpp.) 13. panta 1. punkta formulējumam – bija paredzēta “reģistrēto nosaukumu” aizsardzība.
- 25 Ar Regulu Nr. 510/2006, kura saskaņā ar tās 20. panta pirmo daļu stājās spēkā 2006. gada 31. martā, tika atcelta Regula Nr. 2081/92.

Regula (EK) Nr. 248/2008

26 Regulas Nr. 248/2008 3., 4., un 5. apsvērumā bija noteikts:

- “(3) Kad piena un piena produktu tirgu kopīgas organizācijas 2003. gada reformas bija pilnībā īstenotas, Padome pieprasīja Komisijai sagatavot ziņojumu par tirgus perspektīvām, lai novērtētu papildu kvotu piešķiršanas lietderību.
- (4) Šo ziņojumu sagatavoja un secināja, ka pašreizējā situācija Kopienas un pasaules tirgos un ka stāvoklis, kāds paredzams līdz 2014. gadam, liecina, ka kvota jāpalielina vēl par 2 %, veicinot piena ražošanu Kopienā, lai apmierinātu jauno tirgus pieprasījumu pēc piena pārstrādes produktiem.
- (5) Tādēļ no 2008. gada 1. aprīļa ir lietderīgi palielināt kvotas [par 2 %] visām dalībvalstīm atbilstīgi Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 IX pielikumam.”

Itālijas tiesības

Dekrētlukums Nr. 49/2003

27 Saskaņā ar 2003. gada 28. marta *decreto-legge n. 49, recante riforma della normativa in tema di applicazione del prelievo supplementare del latte e dei prodotti lattiero-caseari* (Dekrētlukums Nr. 49 par papildmaksājuma piemērošanas regulējuma reformu piena un piena produktu nozarē), kas ar 2003. gada 30. maija Likumu Nr. 119/2003 pārveidots par likumu, ar grozījumiem (*GURI* Nr. 124, 2003. gada 30. maijs; turpmāk tekstā – Dekrētlukums Nr. 49/2003”), 2. panta 1.–2.*bis* punktu:

“1. Sākot ar šī dekrēta pirmo piemērošanas periodu, individuālos references daudzumus, kas sadalīti starp piegādēm un tiešo pārdošanu, nosaka ar 1992. gada 26. novembra Likuma Nr. 468 2. pantā paredzēto A kvotu un B kvotu, ņemot vērā samazinājumus saskaņā ar 1994. gada 23. decembra Dekrētlukumu Nr. 727 [..], un papildu sadalījumus saskaņā ar 1999. gada 1. marta Dekrētlukuma Nr. 43 [..] 1. panta 21. punktu.

2. Pie *AGEA* [..] tiek izveidots kvotu publiskais reģistrs, kurā katram ražotājam ir ierakstīti individuāli references daudzumi, kas sadalīti starp piegādēm un tiešo pārdošanu.

2. *bis* Pirms katra tirdzniecības perioda sākuma reģioni un autonomās provinces atjaunina un nosaka katra ražotāja individuālo references daudzumu [..].”

Likums Nr. 468/1992

28 1992. gada 26. novembra *legge n. 468 – Misure urgenti nel settore lattiero-caseario* (Likums Nr. 468 par steidzamiem pasākumiem piena un piena produktu nozarē) (*GURI* Nr. 286, 1992. gada 4. decembris; turpmāk tekstā – “Likums Nr. 468/1992”) 2. panta 2. un 3. punktā bija noteikts:

“2. Ražotājiem, kas ir *Unione nazionale fra le associazioni di produttori di latte bovino (Unalat)* [Liellopu piena ražotāju asociāciju nacionālā apvienība], kā arī *Associazione produttori latte (Azoolat)* [Piena ražotāju asociācija] biedri, piegāžu un tiešās pārdošanas kvotas sadala divās nošķirtās daļās:

- a) A kvota, kas vienāda ar ražošanas jaudu, kas piešķirta par 1991./1992. gada periodu un kas atbilst produktu daudzumam, kuru ražotāji realizējuši 1988./1989. gada periodā. Attiecībā uz ražotājiem, kuru ražošanu 1988./1989. gada periodā ietekmēja Regulas Nr. 857/84 3. panta 3. punkta otrajā daļā minētie pasākumi, ņem vērā realizēto produktu daudzumu laikposmā no 1985./1986. līdz 1987./1988. gada periodam.

b) B kvota, kas vienāda ar pozitīvo starpību starp a) apakšpunktā minēto ražotāju 1991./1992. gada periodā realizēto daudzumu salīdzinājumā ar 1988./1989. gada periodu. Ražotājiem, kuri ir nosūtījuši [lauksaimniecības un mežkopības ministra 1985. gada 30. septembra dekrēta], kas 1985. gada 8. oktobrī publicēts *GURI* Nr. 237, 2. pantā paredzēto deklarāciju un uz kuriem neattiecas a) apakšpunkta noteikumi, piešķir B kvotu, kas ir vienāda ar 1991./1992. gada periodā realizēto produktu daudzumu.

3. Ražotājiem, kas nav nevienas apvienības biedri, tiek piešķirtas kvotas, kas norādītas lauksaimniecības un mežkopības ministra 1992. gada 26. maija dekrēta (publicēts 1992. gada 4. jūnija *GURI* Nr. 130 kārtējā pielikumā) pielikumos, kā arī vēlākajos minēto pielikumu papildinājumos, A kvotas ietvaros. Sadalījums nedrīkst pārsniegt apjomu, kas faktiski saražots un realizēts 1990./1991. gada vai 1991./1992. gada periodā, ja vien ražotājs ir izbeidzis savu darbību pirms 1990./1991. gada perioda, nesāņemot nekādu kompensāciju par atteikšanos no piena ražošanas vai par lopu nokaušanu. [..]

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 29 Attiecībā uz piena un piena produktu realizēšanas 2008./2009. gada periodu *AGEA* nosūtīja katram attiecīgajam Itālijas ražotājam paziņojumus par valsts ražošanas kompensācijas un aprēķināšanas procedūrām, lai noteiktu papildu nodevas, kas tiem būs jāmaksā.
- 30 Šie ražotāji cēla prasību, lūgdami atcelt pret viņiem vērstos maksājuma rīkojumus, kā arī visas ar šiem rīkojumiem saistītās *AGEA* vai ministrijas vēstules.
- 31 Tie lūdza atzīt šos aktus par prettiesiskiem, it īpaši tādēļ, ka neesot ievērotas Savienības tiesības. Pamatojot savus apgalvojumus, tie it īpaši norāda, ka trūkstot ticamu datu, kas ļautu noteikt valsts ražošanas limeni piena un piena produktu nozarē. Tādējādi tie uzskata, ka piena daudzumi, kas tiek izmantoti sieru, kuri marķēti ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu (ACVN) un kurus paredzēts eksportēt uz trešām valstīm, ražošanai, būtu jāizslēdz no katrai dalībvalstij garantētā kopējā daudzuma aprēķina.
- 32 Iesniedzējtiesa uzskata, ka piena kvotu jomā nepieciešamība aizsargāt līdzsvaru starp piena un piena produktu pieprasījumu un piedāvājumu attiecas tikai uz Savienības iekšējo tirgu. Līdz ar to piens, no kura tiek ražoti piena produkti, kas ir marķēti ar ACVN eksportēšanai ārpus Savienības, nebūtu jāņem vērā piena kvotu un valsts references daudzumu aprēķinā, tādējādi papildu nodevai būtu jāattiecas tikai uz govs piena vai citu piena produktu daudzumiem, kas divpadsmit mēnešu periodā tiek tirgoti tikai Savienības tirgū.
- 33 Šāda interpretācija izrietot no Regulas Nr. 856/84, kuras noteikumi ir tikuši atkārtoti ietverti tai sekojošajās regulās un kura attiecoties tikai uz “piena produktu tirgu Kopienā”, kā arī no Vienotas TKO regulas 51. apsvēruma, kurā nav tiešas atsauces uz eksportam ārpus Savienības paredzētu produktu ražošanu un realizēšanu. Turklāt 2004. gada 25. marta spriedumā *Azienda Agricola Ettore Ribaldi* u.c. (C-480/00, C-482/00, C-484/00, no C-489/00 līdz C-491/00 un no C-497/00 līdz C-499/00, EU:C:2004:179) netiekot apšaubīta šāda minēto regulu interpretācija.
- 34 Šajā ziņā minētā tiesa norāda, ka ar ACVN apzīmētie produkti ir unikāli. Pienam, ko izmanto šādu produktu ražošanai, piemītot specifiskas īpašības, jo gan tā ražošana, gan izmantošana esot ierobežota ar ACVN teritoriju. Turklāt šim pienam neesot ne sava tirgus, ne arī savu lietotāju, izņemot uzņēmumus, kas ražo šos produktus. Turklāt, ja galaproduktu ir paredzēts eksportēt ārpus Savienības un ciktāl tas patiešām ir ticis eksportēts, tas nekādi nevarot ietekmēt saikni starp piena produktu pieprasījumu un piedāvājumu dalībvalstu iekšējos tirgos.

- 35 Līdz ar to, ja – nosakot katrai dalībvalstij piešķirto piena daudzumu – tiktu ņemts vērā [piena] daudzums, kas nepieciešams eksportam uz trešām valstīm paredzēto piena produktu ražošanai, zustu ticamība valsts references daudzumu piešķiršanai un līdz ar to individuālajiem references daudzumiem. Turklāt, ja uz sieru, kas marķēti ar ACVN un ko paredzēts eksportēt uz trešām valstīm, ražošanai nepieciešamajiem piena daudzumiem tiktu attiecināts tāds pats piena kvotu režīms kā uz Savienībā pārdotajiem piena daudzumiem, dažādas situācijas tiktu aplūkotas vienādi.
- 36 Līdz ar to iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai valsts tiesiskais regulējums – kurā valsts kvotu aprēķinā tiek iekļauti piena daudzumi, kas tiek izmantoti tādu sieru ražošanai, kuri ir apzīmēti ar ACVN un kurus ir paredzēts eksportēt uz trešām valstīm, – atbilst attiecīgajiem noteikumiem regulās, ar kurām tiek noteiktas papildu nodevas piena nozarē.
- 37 Pakārtoti, iesniedzējtiesai ir šaubas par šīs piena kvotu sistēmas spēkā esamību, ņemot vērā ACVN aizsardzības mērķus, LESD 32. panta a) punktu, 39. panta 1. punktu un 2. punkta a) apakšpunktu, 40. panta 2. punktu un 41. panta b) punktu, kā arī tiesiskās noteiktības, tiesiskās palāvības aizsardzības, samērīguma, nediskriminācijas un brīvības veikt uzņēmējdarbību principus.
- 38 Šajos apstākļos *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacio Reģionālā administratīvā tiesa, Itālija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai [Regulas Nr. 856/84] 1.–3. pants, [Regulas Nr. 3950/92] 1. pants un 2. panta 1. punkts, [Regulas Nr. 1788/2003] 1. panta 1. punkts un 5. pants un [Vienotas TKO regulas] 55., 64. un 65. pants un attiecīgie pielikumi, ciktāl to mērķis ir nodrošināt līdzsvaru starp piena produktu pieprasījumu un piedāvājumu Savienības tirgū, ir jāinterpretē tādējādi, ka no “piena kvotu” aprēķina ir jāizslēdz uz trešām valstīm eksportējamu sieru ar ACVN ražošana, atbilstoši aizsardzības mērķiem, kas attiecībā uz šiem produktiem noteikti [Regulas Nr. 2081/92] 13. pantā, kā apstiprināts [Regulas Nr. 510/2006] un [Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1151/2012 (2012. gada 21. novembris) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV 2012, L 343, 1. lpp.)] 4. un 13. pantā, piemērojot LESD 32., 39., 40. un 41. pantā minētos principus?
- 2) Ja atbilde ir apstiprinoša, vai šādi interpretēts minētais regulējums liedz iekļaut individuālajos references daudzumos piena kvotas, kas nepieciešamas eksportam uz trešām valstīm paredzētu sieru ar ACVN ražošanai, kā izriet no [Dekrētlíkuma Nr. 49/2003] 2. panta un no [Likuma Nr. 468/1992] 2. panta, daļā, uz kuru ir atsauce minētajā Dekrētlíkuma Nr. 49/2003 2. pantā?
- 3) Pakārtoti, ja tiktu uzskatīts, ka šāda interpretācija nav pareiza, vai [Regulas Nr. 856/84] 1.–3. pants, [Regulas Nr. 3950/92] 1. pants un 2. panta 1. punkts, [Regulas Nr. 1788/2003] 1. panta 1. punkts un 5. pants un [Vienotas TKO regulas] 55., 64. un 65. pants un attiecīgie pielikumi (kopā ar Itālijā spēkā esošajām īstenošanas tiesību normām, kas ietvertas [Dekrētlíkuma Nr. 49/2003] 2. pantā un [Likuma Nr. 468/1992] 2. pantā – daļā, uz kuru ir atsauce minētajā Dekrētlíkuma Nr. 49/2003 2. pantā, ar ko dalībvalstīm piešķirto kvotu skaita aprēķinā ietver un no tā neizslēdz pienu, kuru izmanto eksportam uz trešām valstīm vai trešo valstu tirgum paredzēto sieru ar ACVN ražošanai un minētā eksporta apjomā, – ir pretrunā Regulā Nr. 2081/92 noteiktajiem aizsardzības mērķiem, kas aizsargā ražojumus ar ACVN, ar īpašu atsauci uz 13. pantu, kurš apstiprināts ar Regulu Nr. 510/2006 un ar Regulu Nr. 1151/2012, kā arī ar atsauci uz šīs pēdējās minētās regulas 4. pantā noteiktajiem aizsardzības mērķiem, un vai tie ir pretrunā arī LESD 32., 39., 40. un 41. pantam un tiesiskās drošības, tiesiskās palāvības aizsardzības, samērīguma un nediskriminācijas principiem, kā arī brīvības veikt uzņēmējdarbību principiem nolūkā veikt eksportu uz trešām valstīm?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 39 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Vienotas TKO regulas 55., 65. un 78. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka no piena un citu piena produktu ražošanai paredzēto valsts kvotu, kā arī no pārpalikuma nodevu aprēķina tiek izslēgti piena daudzumi, kas tiek izmantoti ar ACVN marķētu un eksportēšanai uz trešām valstīm paredzētu sieru ražošanai.
- 40 Šajā ziņā ir jānorāda, ka šīs regulas 65. panta a) un b) punktā “piens” un “citi piena produkti” nav definēti atkarībā no to izmantošanas kādu noteiktu atvasināto produktu, piemēram, ar ACVN marķētu sieru, ražošanā.
- 41 Turklāt, pirmkārt, saskaņā ar minētās regulas 55. panta 1. punkta a) apakšpunktu kvotu sistēma – kura ir precizēta tās 66.–78. pantā – ir piemērojama šīs pašas regulas 65. panta a) un b) punktā definētajam pienam un piena produktiem. Otrkārt, kā tas ir paredzēts Vienotas TKO regulas 55. panta 2. punktā, ja ražotājs pārsniedz attiecīgo kvotu, par šo daudzumu tiek iekasēta pārpalikuma nodeva saskaņā ar šīs regulas II un III iedaļā paredzētajiem nosacījumiem.
- 42 Šādos apstākļos saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru šīs tiesību normas ir jāinterpretē, ņemot vērā ne tikai to formulējumu, bet arī to kontekstu, kā arī tiesiskā regulējuma, kurā tās ietilpst, mērķus (pēc analogijas skat. spriedumu, 2019. gada 11. septembris, *Lexitor*, C-383/18, EU:C:2019:702, 26. punkts).
- 43 Ir jākonstatē, ka gan noteikumos par piena kvotu režīmu, gan noteikumos attiecībā uz pārpalikuma nodevām par piena un piena produktu daudzumiem, kas tiek realizēti papildus šīm kvotām, nav ietverti īpaši noteikumi attiecībā uz tiem piena daudzumiem, kas tiek izmantoti ar ACVN marķētu un eksportēšanai uz trešām valstīm paredzētu citu piena produktu ražošanai. It īpaši – šajos noteikumos nav paredzēts šos režīmus pakārtot šo piena produktu nosaukumam vai to galapatēriņam.
- 44 Šādu konstatējumu apstiprina gan Vienotas TKO regulas mērķis, kas it īpaši izriet no tās 36. apsvēruma, gan arī ar Regulu Nr. 856/84 ieviestais un vairākkārt pagarinātais nodevu režīms, kas tiek attiecināts uz piena daudzumiem, kuri pārsniedz references daudzumu. Šis mērķis ir samazināt piedāvājuma un pieprasījuma nelīdzsvarotību attiecīgajā tirgū, kā arī no tā izrietošos struktūrpārpalikumus, lai panāktu labāku šī tirgus līdzsvaru. Piena kvotu un pārpalikuma nodevu sistēmas ietvaros Savienības likumdevējs ir vēlējies īstenot kontroli par piena kopējo produkcijas pieaugumu Savienībā neatkarīgi no šo produktu pārdošanas noieta tirgus.
- 45 Kā rakstveida apsvērumos ir norādījušas Itālijas valdība un Komisija, Savienības likumdevēja mērķis skaidri izriet no Regulas Nr. 856/84 piektā apsvēruma, saskaņā ar kuru Kopienai garantētais kopējais noteiktais daudzums tika aprēķināts, ņemot vērā gan iekšzemes patēriņa līmeni, gan eksporta iespējas.
- 46 Turklāt, kā izriet arī no Regulas Nr. 248/2008 4. apsvēruma, Savienības likumdevējs – pamatojot katrā dalībvalstij piešķirto piena kvotu palielinājumu vēl par 2 %, lai veicinātu lielāku piena daudzumu ražošanu Savienībā un tirgus pieprasījuma apmierināšanu pēc piena produktiem, – ir balstījies uz Komisijas ziņojumu par tirgus perspektīvām, kas attiecās gan uz situāciju Savienības tirgū, gan uz “globālo” tirgu.
- 47 Visbeidzot, ir jāuzskata, ka prasītāju pamatlietā ieteiktā interpretācija – saskaņā ar kuru piena daudzumi, kas tiek izmantoti ar ACVN marķētu sieru ražošanai un eksportēšanai uz trešām valstīm, ir jāizslēdz no valsts kvotu aprēķina piena un citu piena produktu ražošanai, kā arī no pārpalikuma nodevas aprēķina – nozīmē, ka pienam, ko ražotāji piegādā pārstrādātājiem un kas ir paredzēts ar ACVN marķētu sieru ražošanai eksportam uz trešām valstīm, ir jābūt identificējamam un izsekojamam līdz katram ražotājam. Kā uzsver Itālijas valdība un Komisija, lai piemērotu piena kvotu

un pārpalikuma maksājumu režīmu, Savienības tiesībās piena ražotājiem nav noteikts pienākums paredzēt šādu izsekojamību pēc tā, vai no šā piena ir vai nav paredzēts ražot ar ACVN marķētu sieru eksportēšanai uz trešām valstīm.

- 48 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Vienotas TKO regulas 55., 65. un 78. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka no piena un citu piena produktu ražošanai paredzēto valsts kvotu, kā arī no pārpalikuma nodevu aprēķina netiek izslēgti piena daudzumi, kas tiek izmantoti ar ACVN marķētu un eksportēšanai uz trešām valstīm paredzētu sieru ražošanai.

Par otro jautājumu

- 49 Ņemot vērā uz pirmo jautājumu sniegto atbildi, uz otro jautājumu nav jāatbild.

Par trešo jautājumu

- 50 Ar trešo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā lūdz Tiesu izvērtēt Vienotas TKO regulas 55., 65. un 78. panta spēkā esamību, ciktāl ar tiem no piena un citu piena produktu ražošanai paredzēto valsts kvotu, kā arī no pārpalikuma nodevu aprēķina netiek izslēgti piena daudzumi, kas tiek izmantoti ar ACVN marķētu un eksportēšanai uz trešām valstīm paredzētu sieru ražošanai, ņemot vērā gan ACVN aizsardzības mērķus, kuri izriet no Regulas Nr. 510/2006 13. panta, gan LESD 32. panta a) punktu, 39. panta 1. punktu un 2. punkta a) apakšpunktu, 40. panta 2. punktu un 41. panta b) punktu, kā arī tiesiskās drošības, tiesiskās palāvības aizsardzības, samērīguma un nediskriminācijas, kā arī brīvības veikt uzņēmējdarbību principus.
- 51 Vispirms – attiecībā uz iesniedzējtiesas jautājumiem par Vienotas TKO regulas 55., 65. un 78. panta atbilstību ar ACVN marķētu produktu aizsardzības mērķiem, kādi tie izriet it īpaši no Regulas Nr. 510/2006 13. panta, ir jākonstatē, pirmkārt, ka piena kvotu režīmam un ACVN tiesiskajam regulējumam ir kopīgi mērķi, piemēram, piedāvājuma un pieprasījuma līdzsvara panākšana tirgū. Lai gan šim nolūkam izmantotie līdzekļi nav identiski, it īpaši no Vienotas TKO regulas 36. apsvēruma un no Regulas Nr. 510/2006 2. apsvēruma izriet, ka tie arī nav savstarpējā pretrunā.
- 52 Šajā ziņā ir jāatgādina, kā Tiesa ir nospriedusi 2019. gada 17. oktobra sprieduma *Caseificio Cirigliana* u.c. (C-569/18, EU:C:2019:873) 36. punktā, ka ACVN piemērojamais tiesiskais regulējums aizsargā to izmantotājus pret šo nosaukumu nelikumīgu izmantojumu, ko veic trešās personas, kuras mēģina gūt labumu no reputācijas, ko ieguvuši šie nosaukumi.
- 53 Tādējādi šis tiesiskais regulējums ir līdzeklis kāda produkta kvalitātes izcelšanai atbilstoši iepriekš noteiktiem kritērijiem. Piena kvotu režīms savukārt ietver noteikumus, kas attiecas uz ražošanas apjomu.
- 54 Otrkārt, iesniedzējtiesa, pamatojot iemeslus, kādēļ no kvotu aprēķina ir izslēdzami piena daudzumi, kas tiek izmantoti ar ACVN marķētu un eksportēšanai uz trešām valstīm paredzētu sieru ražošanai, atsaucas uz Regulu Nr. 1898/87, kuras noteikumi tika atcelti ar Vienotas TKO regulu, sākot no 2008. gada 1. jūlija, kā noteikts šīs regulas 201. panta 1. punkta c) apakšpunktā un – kā izriet no Vienotas TKO regulas 105. apsvēruma – iekļauti šajā regulā.
- 55 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Vienotas TKO regulas 114. panta 1. punktu pārtikas produktus var pārdot kā pienu un piena produktus tikai tad, ja tie atbilst šīs regulas XII pielikumā noteiktajām definīcijām un nosaukumiem; šis pielikums attiecas uz šajā tiesību normā minētajām definīcijām un apzīmējumiem saistībā ar pienu un piena produktiem.

- 56 Tādējādi minēto tiesību normu nevar interpretēt tādējādi, ka ar to ir paredzēts izslēgt piena daudzumus, kas tiek izmantoti ar ACVN marķētu un eksportēšanai uz trešām valstīm paredzētu produktu ražošanai. Šo noteikumu, kas attiecas uz piena un piena produktu nosaukuma aizsardzību, mērķis tādējādi ir ražotāju un patērētāju interesēs aizsargāt šo nosaukumu, ņemot vērā to dabisko sastāvu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1999. gada 16. decembris, *UDL*, C-101/98, EU:C:1999:615, 15. un 32. punkts), un tiem nav nekādas nozīmes piena kvotu režīma piemērošanas jomas interpretācijā, jo tās, kā tas izriet no minētās regulas 51. apsvēruma, ir viens no pasākumiem, kas attiecas uz piena, piena produktu un tauku produktu tirdzniecības regulēšanu.
- 57 No tā izriet, ka ar ACVN aizsardzību saistītie mērķi, kuri izriet no Regulas Nr. 510/2006 13. panta, neprasa, lai piena daudzumi, kuri tiek izmantoti ar ACVN marķētu un eksportēšanai uz trešām valstīm paredzētu sieru ražošanai, tiktu izslēgti no TKO regulā paredzēto valsts kvotu aprēķina, ko piemēro piena un citu piena produktu ražošanai.
- 58 Attiecībā uz iesniedzējtiesas jautājumiem, vai no Vienotas TKO regulas 55., 65. un 78. panta izrietošā piena kvotu un pārpalikuma nodevu sistēma ir saderīga ar LESD pantiem, uz kuriem atsaucas iesniedzējtiesa un kuri ir minēti šā sprieduma 50. punktā, ir jāatgādina, ka Savienības likumdevējam kopējās lauksaimniecības politikas jomā ir plaša rīcības brīvība, kas atbilst politiskajai atbildībai, kāda tam ir noteikta ar LESD 40.–43. pantu (spriedums, 2009. gada 14. maijs, *Azienda Agricola Disarò Antonio* u.c., C-34/08, EU:C:2009:304, 44. punkts).
- 59 Šajā kontekstā iesniedzējtiesas jautājumi attiecas uz LESD 32. panta a) punktā paredzēto mērķu iespējamu pārkāpumu, kas tiktu pieļauts ar piena kvotu un pārpalikuma nodevu režīmu, kā tas ir interpretēts šā sprieduma 48. punktā. Šī tiesa vēlas noskaidrot, vai šādi režīmi ir saderīgi ar mērķi, kas izriet no šīs LESD normas, proti, veicināt tirdzniecību starp dalībvalstīm un trešām valstīm.
- 60 Šajā ziņā ir jānorāda – lai gan saskaņā ar LESD 32. panta a) punktu, pildot uzdevumus, kas tai uzticēti saskaņā ar LESD trešās daļas II sadaļas 1. nodaļu “Muitas savienība”, Komisijai ir jāņem vērā nepieciešamība veicināt tirdzniecību starp dalībvalstīm un trešām valstīm, no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu neizriet, ka, pieņemot piena kvotu režīmu, nebūtu ņemti vērā komerciāli pamati, kas saistīti ar nepieciešamību veicināt tirdzniecību starp dalībvalstīm un valstīm.
- 61 Katrā ziņā, pat ja LESD 32. panta a) punktā Savienības likumdevējam būtu noteikts pienākums izslēgt piena daudzumus, kas tiek izmantoti ar ACVN marķētu un eksportēšanai uz trešām valstīm paredzētu piena produktu ražošanai, nevar uzskatīt, ka – ņemot vērā plašo rīcības brīvību, kāda ir piešķirta Savienības likumdevējam kopējās lauksaimniecības politikas jomā, – neizslēdzot šo pienu no kvotu un pārpalikuma nodevu aprēķina, tas būtu pārsniedzis rīcības brīvību, kas tam ir piešķirta šīs politikas īstenošanai.
- 62 Attiecībā uz LESD 39. pantā minēto mērķu iespējamo pārkāpumu ir jāatgādina, kā tas izriet no Tiesas judikatūras, ka Savienības iestādēm ir jānodrošina pastāvīga izlīdzināšana, ko par vajadzīgu var padarīt iespējamās pretrunas starp šiem mērķiem, tos aplūkojot atsevišķi, un vajadzības gadījumā – ciktāl to prasa fakti vai saimnieciskie apstākļi, kurus ievērojot tās pieņem savus lēmumus, – vienam vai otram mērķim uz laiku ir jāpiešķir prioritāte (spriedums, 2009. gada 14. maijs, *Azienda Agricola Disarò Antonio* u.c., C-34/08, EU:C:2009:304, 45. punkts, kā arī rīkojums, 2019. gada 3. decembris, *Fruits de Ponent/Komisija*, C-183/19 P, nav publicēts, EU:C:2019:1039, 25. punkts).
- 63 Pirmkārt, kā Tiesa ir nospriedusi attiecībā uz Regulu Nr. 1788/2003, Padome, piešķirot pagaidu prioritāti tirgu stabilizēšanas mērķim, nav pārsniegusi savu rīcības brīvību (spriedums, 2009. gada 14. maijs, *Azienda Agricola Disarò Antonio* u.c., C-34/08, EU:C:2009:304, 51. punkts).
- 64 Turklāt nodevu režīma mērķis ir atjaunot līdzsvaru starp piedāvājumu un pieprasījumu piena tirgū, ko raksturo strukturālais pārpalikums, ierobežojot piena ražošanu, un tādējādi tas iekļaujas piena ražošanas racionālas attīstības mērķos, kā arī – veicinot attiecīgo lauku iedzīvotāju ienākumu

stabilizēšanu – atbilst šo iedzīvotāju pietiekami augsta dzīves līmeņa nodrošināšanas mērķim (skat. it īpaši spriedumu, 2009. gada 14. maijs, *Azienda Agricola Disarò Antonio u.c.*, C-34/08, EU:C:2009:304, 53. punkts).

- 65 Tas pats attiecas uz Vienotas TKO regulu. Proti, it īpaši no šīs regulas 36. un 37. apsvēruma izriet, ka tā iekļaujas ar Regulu Nr. 1788/2003 izvirzīto mērķu un to sasniegšanai izmantoto līdzekļu turpinātībā.
- 66 Otrkārt, attiecībā uz apgalvojumu, ka Padome – izveidojot piena kvotu un pārpalikuma nodevu režīmus – ir pārkāpusi LESD 39. panta 2. punkta a) apakšpunktu, ņemdamā vērā tā piena ražošanas īpatnības, kas tiek izmantots ar ACVN marķētu sieru ražošanai, lai gan ACVN ir cieši saistīti ar noteiktu ģeogrāfisko apgabalu, ir jāatgādina, ka šajā tiesību normā ir paredzēts pienākums, veidojot kopējo lauksaimniecības politiku un īpašas metodes tās piemērošanai, ņemt vērā tostarp “lauksaimniecības īpatnības, ko rada lauksaimniecības sociālā struktūra un dažādu lauksaimniecības reģionu struktūras un dabas apstākļu atšķirības”. Tomēr nevar uzskatīt, ka ACVN īpatnības ietilpst šo dažādu lauksaimniecības reģionu struktūras un dabas apstākļu atšķirību skaitā, kas paredzētas minētajā tiesību normā, jo šīs īpatnības pamatā ir saistītas ar Savienības likumdevēja izvēli sekmēt lauksaimniecības ražojumu dažādošanu, izceļot produktu izcelsmi.
- 67 Gluži pretēji, Vienotas TKO regulā ir ietvertas normas, kuras garantē zināmu elastību, kas tostarp ļauj ņemt vērā dažādu lauksaimniecības reģionu struktūras un dabas apstākļu atšķirības, piemēram, valstu kvotu pārskatīšanu atkarībā no vispārējās tirgus situācijas un īpašiem apstākļiem konkrētās dalībvalstīs, kā tas izriet no šīs regulas 66. panta 3. punkta, vai iespēju piešķirt ražotājiem visu kvotu vai tās daļu no valsts rezerves, kā tas izriet no minētās regulas 68. panta, vai arī dalībvalstu iespēju paredzēt īpašus nodošanas pasākumus valsts, attiecīgās teritorijas vai savākšanas zonu līmenī, kā tas paredzēts tās pašas regulas 75. pantā.
- 68 Arī balstoties uz argumentu, ka ar ACVN marķētu sieru ražotāji neatrodas salīdzināmā situācijā ar citiem sieru ražotājiem, nevar uzskatīt, ka – iekļaujot valsts kvotu un nodevu, ko uzliek par daudzumiem, kuri tiek realizēti, pārsniedzot šīs kvotas, aprēķinā piena daudzumus, kas tiek izmantoti ar ACVN marķētu un eksportēšanai uz trešām valstīm paredzētu sieru ražošanai, – netiktu ievērotas LESD 40. panta 2. punktā noteiktās robežas.
- 69 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar šo tiesību normu lauksaimniecības tirgu kopīgā organizācija var aptvert visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai sasniegtu LESD 39. pantā izvirzītos mērķus, un ražotāju un patērētāju diskriminācija Savienībā netiek pieļauta.
- 70 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka šis princips paredz, ka salīdzināmas situācijas nedrīkst aplūkot atšķirīgi un atšķirīgas situācijas savukārt nedrīkst aplūkot vienādi, ja vien šāda pieeja nav objektīvi pamatota (spriedums, 2009. gada 14. maijs, *Azienda Agricola Disarò Antonio u.c.*, C-34/08, EU:C:2009:304, 67. punkts).
- 71 Tādējādi, kā savos rakstveida apsvērumos uz to norāda Itālijas valdība, tas, ka ar ACVN marķēts siers var tikt pārdots piena produktu tirgū ārpus Savienības, šī iemesla dēļ vien neļauj to nošķirt no citiem piena produktiem.
- 72 Katrā ziņā Tiesa ir nospriedusi, ka, pat pieņemot, ka ar Regulu Nr. 1788/2003, kas vienādi ir piemērojama visiem, kuri izmanto references daudzumus, tiek ieviesta atšķirīga attieksme, atkarībā no tā, vai tiek ražots piens, kas paredzēts ar ACVN marķētu produktu izgatavošanai, vai piens, kas ir paredzēts citu piena produktu izgatavošanai, un tādēļ atsevišķus ražotājus skar vairāk nekā citus, šāda atšķirīga attieksme neveido diskrimināciju, jo kopējās tirgus organizācijas ietvaros īstenots pasākums, kuram ir dažāda iedarbība uz ražotājiem atkarībā no to individuālā ražošanas veida, ir balstīts uz objektīviem kopīgās tirgus organizācijas vispārējās funkcionēšanas vajadzībām piemērotiem kritērijiem. Tā tas ir piena kvotu un pārpalikuma nodevu režīmu gadījumā, kuri ir veidoti tādējādi, lai individuālie

references daudzumi tiktu noteikti tādā līmenī, ka to kopapjoms nepārsniedz katrai dalībvalstij garantēto kopējo daudzumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 14. maijs, *Azienda Agricola Disarò Antonio* u.c., C-34/08, EU:C:2009:304, 69. punkts).

- 73 No tā izriet, ka piena daudzumu, kas tiek izmantoti ar ACVN marķētu un eksportēšanai uz trešām valstīm paredzētu sieru ražošanai, iekļaušana šiem režīmiem pakļautajā ražošanā, nevar tikt uzskatīta par neatbilstošu nediskriminācijas principam.
- 74 Attiecībā uz LESD 41. panta b) punkta iespējamu pārkāpumu ir jāatgādina, ka saskaņā ar šo tiesību normu, lai varētu sasniegt LESD 39. pantā noteiktos mērķus, kopējās lauksaimniecības politikas ietvaros var tikt paredzēti kopīgi pasākumi dažu produktu patēriņa veicināšanai. Taču šajā tiesību normā nav ietverti pienākumi, kas Savienības iestādēm būtu saistoši paši par sevi.
- 75 Nevar arī uzskatīt, ka ar šiem piena kvotu un pārpalikuma nodevu režīmiem būtu pārkāpts samērīguma princips. Šajā ziņā Tiesa 2009. gada 14. maija sprieduma *Azienda Agricola Disarò Antonio* u.c. (C-34/08, EU:C:2009:304) 83. punktā ir nospriedusi, ka Regulas Nr. 1788/2003 vērtējums saistībā ar samērīguma principu nav atklājis nevienu apstākli, kas varētu ietekmēt šīs regulas spēkā esamību.
- 76 Tas pats attiecas arī uz Vienotas TKO regulu. Šajā regulā paredzētais ierobežojums, kas attiecas uz kopējā piena ražošanas apjomu Savienībā, ļauj atvieglot Savienībā pastāvošā piena produkcijas pārpalikuma noietu un tādējādi samazināt nelīdzsvarotību piena un piena produktu piedāvājumā un pieprasījumā, kā arī no tā izrietošo strukturālo pārpalikumu. Līdz ar to nevar uzskatīt, ka šis pasākums ir acīmredzami nepiemērots, lai izpildītu tirgu stabilizēšanas un labāka līdzsvara mērķi, kā ir atgādināts minētās regulas 36. apsvērumā.
- 77 Protams, piena kvotu un pārpalikuma nodevu režīmi spētu vairāk ietekmēt tos piena ražotājus, kuru piens tiek izmantots ar ACVN marķētu sieru ražošanai, jo viņiem ir pienākums iepirkt tikai kāda noteikta ģeogrāfiskā apgabala izcelsmes pienu, savukārt lauksaimniecības tirgus mehānisms paredz, ka tad, ja piena pieprasījums kādā dalībvalstī pārsniedz piena piedāvājumu, šī valsts var importēt nepieciešamo piena daudzumu no citām dalībvalstīm. Tomēr šīs sekas neļauj secināt, ka, ņemot vērā Savienības likumdevēja rīcības brīvību kopējās lauksaimniecības politikas jomā, piena kvotu režīms ir acīmredzami nepiemērots, lai sasniegtu tajā izvirzīto galveno mērķi.
- 78 Attiecībā uz apgalvoto Vienotas TKO regulas 55., 65. un 78. panta neatbilstību tiesiskās drošības, tiesiskās palāvības aizsardzības un brīvības veikt uzņēmējdarbību principiem, ir jānorāda, ka iesniedzējtiesas nolēmumā ietvertie elementi neļauj Tiesai veikt pārbaudi par šajās tiesību normās paredzētā piena kvotu režīma un pārpalikuma nodevu režīma atbilstību minētajiem principiem. It īpaši iesniedzējtiesa nav izklāstījusi iemeslus, kas tai ir likuši šaubīties par šo režīmu spēkā esamību, ņemot vērā šos pašus principus.
- 79 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka, to izvērtējot, nav noskaidrots neviens apstāklis, kurš varētu ietekmēt Vienotas TKO regulas 55., 65. un 78. panta spēkā esamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 80 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (sestā palāta) nospriež:

- 1) **Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem, kas grozīta ar Padomes Regulu (EK) Nr. 248/2008 (2008. gada 17. marts), 55., 65. un 78. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka no piena un citu piena produktu ražošanai paredzēto valsts kvotu, kā arī no pārpalikuma nodevu aprēķina netiek izslēgti piena daudzumi, kas tiek izmantoti ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu marķētu un eksportēšanai uz trešām valstīm paredzētu sieru ražošanai.**
- 2) **Izskatot trešo prejudiciālo jautājumu, nav atklājies neviens apstāklis, kurš varētu ietekmēt Regulas Nr. 1234/2007, kas grozīta ar Regulu Nr. 248/2008, 55., 65. un 78. panta spēkā esamību.**

[Paraksti]